

15 Aar siden, endnu ikke have naaet en saadan Udvikling, at de ere komne i væsentlig Brug, skønt de synes at have en stor Fremtid for sig. Der er Opfindelser, som ere gjorte for 10 Aar siden, som endnu ere stærkt under Udvikling, Opfindelser, som det har kostet store Beløb at sætte i Scene og bringe i endelig Form, saa de kunne bruges, men som skulle have lang Tid. Hvis der ikke kan gives Beskyttelse for 15 Aar, vil der spildes mange Penge for Opfinderen. Derfor mener jeg ogsaa, at vi bør holde paa de 15 Aar.

Med Hensyn til Kommissionens Sammenfættning mener jeg, at dette Spørgsmaal staar noget i Forbindelse med Spørgsmaalet om Prisen, Betalingen for Patentet. Hvis det bliver dyrt at tage Patent her, vil der kun blive taget saa Patenter her i Landet, og saa vil der ikke være meget for Kommissionen at bestille; saa er det muligt, at Formanden kan røgte sit Hverv ved Siden af andet Arbejde. Men beholde vi en lille Begyndelsespris, saa vil der blive en stor Mængde Smaapatenter, og saa vil Kommissionen saa meget at bestille, og det vil da være heldigt, om der er en Formand, som kan ofre Tid og Kræfter paa det Arbejde. Jeg ved, at vi for Øjeblikket have den Ulempe, at der skal spørges forskellige Autoriteter til Raads om de forskellige Opfindelser; det kan sinke i ikke ringe Grad, der kan komme Misforstaaelser og Vanstueligheder ind, som kunne hindre betydningsfulde Opfindelser i alt Fald for en Tid, saa jeg tror, at denne Ændring er anbefalelsesværdig. Jeg haaber, at mine Meningsfæller her ville stemme for disse Ændringsforslag, og at vi kunne saa dem gennemførte, saavidt muligt.

Det. Hansen: Det beror nærmest paa tilfældige Omstændigheder, at jeg, som tidligere var Medlem af dette høje Tings Udvalg om en Patentlov, ikke er med til at stille disse Ændringsforslag, som her foreligge. Jeg er for saa vidt glad derved, som der er et af Ændringsforslagene, som jeg nødvendig vilde gaa med til, eller i ethvert Tilfælde nødvendig vilde binde mig til at fastholde paa senere Stadier. Det er ikke Ændringsforslaget under Nr. 1, for jeg vil meget bestemt holde paa, at Tiden bliver 15 Aar, navnlig af Hensyn til, at der paa dette Omraade jo rimeligvis i Fremtiden vil blive Tale om internationale Overenskomster, hvor man skal sikre danske Underaatters Rettigheder i Udlandet, og da Patenttiden i Udlandet regelmæssig er 15 Aar, er det allerede af den Grund nødvendigt, at vi ogsaa sætte

15 Aar her i Landet. Vi ville komme i en meget stærk og uholdbar Stilling over for andre Nationaliteter, naar Patenttiden her var betydelig kortere, end den er i de fleste europæiske og amerikanske Lande.

Hvad Ændringsforslaget under Nr. 2 angaar med Hensyn til Betalingen, forekommer det ogsaa mig at være meget urimeligt, at der for Patenter paa smaa Opfindelser, som udtages af uformuende Folk, altid skal betales en saa betydelig Afgift, som Folketinget forlanger. Det vilde føre til, at disse Opfindere, som kunne være meget dygtige, men som sidde smaat i det, kunde falde i Hænderne paa Folk, som eksploiterer dem og saa hele det, som i Virkeligheden burde tilkomme Opfinderen, og det er, som det blev udtalt af den ærede Ordfører og den højtærede Minister, ikke meget demokratisk at ville forlange, at en saadan uformuende, lille Opfinder skal betale saa højt Gebyr; men paa den anden Side er det rigtig nok, at den Beskyttelse, der gives i mange Tilfælde, kan være af saa overordentlig Betydning for den vedkommende og i Virkeligheden kan lægge et Baand — lad os sige i 15 Aar — paa hele Samfundet, paa alle hans Konkurrenter, alle, som ernære sig i samme Sag, saa at det, naar Opfindelsen har stor Betydning, ikke er mere end rimeligt, at der betales en klæffelig Afgift til Staten derfor. Denne Betragtning fører nærmest til, at man skulde komme ind paa et System om, at Opfindelserne deltes i forskellige Klasser med Hensyn til Afgiften. Det vil jo vel ikke være vanstueligt at formulere en saadan Bestemmelse. Vi have jo Patentkommissionen, som giver Patent, og den kunde saa samtidig klassificere Opfindelserne, saaledes at de Opfindelser, som man kun kunde tillægge en mindre økonomisk Betydning, kom i laveste Klasse og fik den billigste Afgift, men at de andre kom højere op. Jeg synes, der her var en Udvej, som i og for sig var anbefalelsesværdig, og som kunde afgive en passende Formidling mellem de to Tings forskellige Standpunkter.

Jeg kommer dernæst til Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4, som jo høre sammen. Jeg maa der erklære mig enig med den ærede Ordfører og den ærede Minister i, at Formanden for Kommissionen maa have en fast Stilling. Det maa være hans Livsopgave, og han maa efterhaanden saa den Erfaring, at han kan tjene som Raadgiver for dem, som søge Patent; det kan en Mand vanstuelig, naar hans Stilling er midlertidig paa 5 Aar, og naar han ikke ved, om han bliver der efter disse 5 Aars Forløb, eller om der kommer